

ABSTRAKTNÍ

V roce 1999, Francie, Německo, Spojené království a Itálie společně podepsaly Boloňskou deklaraci a navrhly vytvoření otevřeného evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání. Boloňský proces podporoval integraci vysokoškolského vzdělávání v Evropě a působil proti integraci evropské politiky a ekonomiky. V současné době se k boloňskému procesu připojilo 48 zemí. Vliv Boloňského procesu se vyvinul také z Evropy do dalších zemí v Asii, Africe a Severní Americe. Boloňský proces stanovil na začátku šest cílů: kreditní systém, studijní systém, mobilita studentů, celoživotní učení, zajišťování kvality a evropský výzkumný prostor. Od roku 1999 do roku 2000 dosáhl boloňský proces těchto cílů a navrhl plán pro nové desetiletí.

Disertační práce bere rok 2010 jako uzel a rozděluje boloňský proces na politické cíle a politické subjekty prostřednictvím rámce pro analýzu politické sítě a analyzuje korelaci mezi politickými subjekty prostřednictvím neo-funkcionalismu. Výsledek ukazuje, že boloňský proces v příštím desetiletí dále prohloubí své cíle a přiláká další země, aby se připojily v kontextu globalizace. Kvůli rozdílům v ekonomickém a politickém pozadí však bude existovat diferencovaná integrace na základě jejich vlastního pozadí a cílů.

Klíčová slova: Boloňský proces; Globalizace; Vysokoškolské vzdělání